

החלום שינה ייעוד:

ניווט בין אפשרויות בהיסטוריה
הארוכה של תכנון גזעני
בפורטלנד

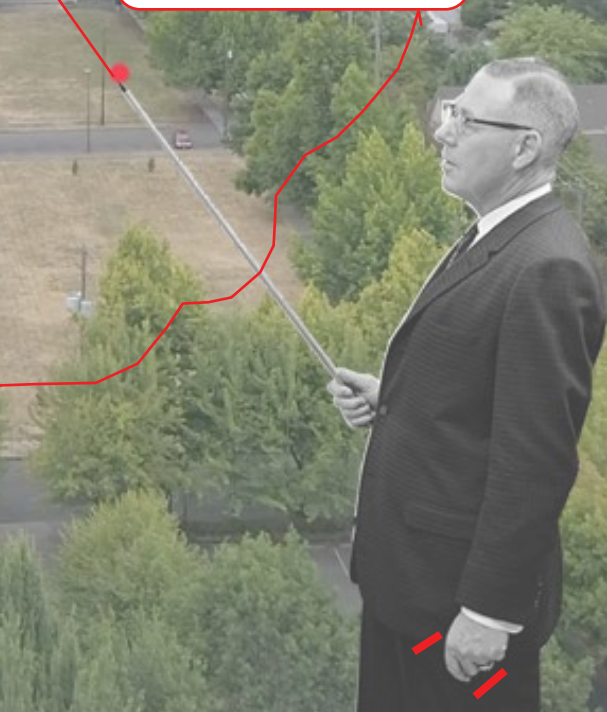

נכתב ונערך על-ידי
קליאו דייוויס, קאיין טלטון
דייוויס וקרולין מ.

תהיתם פעם למה חלקים שונים של פורטלנד נראים כפי שהם נראים?

למה בחלק מהשכונות יש בתים פרטיים גדולים עם מדשאות מטופחות וכבישי גישה ארוכים, בעוד שאזורים אחרים גדושים בבתים בני קומה אחת? האם יש סיבה לכך שבשכונות מסוימות אין חנויות מכולת או תחנות דלק קרובות?

מטרת התכנון האורבני היא "למקסם את הבריאות, הבטיחות, והרווחה הכלכלית של התושבים (והמבקרים) תוך התחשבות ברצונות הייחודיים ובתרבות של האנשים החיים, עובדים, לומדים, מתפללים ומשחקים בקהילה".

כיצד מחליטים על אופן השימוש בקרקע?

אנשי התכנון של עיריית פורטלנד פועלים במספר מחלקות שונות:

← [המשרד לתכנון ולקיימות \(BPS\)](#)

← [משרד התחבורה \(PBOT\)](#)

← [המשרד לשירותי פיתוח \(BDS\)](#)

← [משרד המים של פורטלנד](#)

← [המשרד לשירותים סביבתיים \(BES\)](#)

← [פארקים ופנאי](#)

מי מחליט

חלק משמעותי של עבודת התכנון כולל גיבוש

[תקנות של חלוקה לאזורים \(Zoning\)](#). חוקים אלה מגדירים מה ניתן לבנות והיכן, מקבצים יחד דברים הדומים זה לזה ומפרידים בין דברים שאינם משתלבים היטב אלה לצד אלה.

[החלוקה לאזורים](#) עשויה להיות שנויה במחלוקת, משום שלאנשים שונים יש דעות שונות לגבי האופן שבו בניין או גוש מבנים בשכונה צריכים להיראות, ולגבי האופן שבו שכונה מסוימת או העיר כולה צריכות לגדול ולהתפתח. הפרקטיקה של חלוקה לאזורים מתמקדת בגודל ובצורה של המבנים ובשימוש בהם, אך היא כוללת גם החלטות נוספות העשויות להשפיע על האופן שבו שכונות גדלות ומשתנות לאורך זמן.

[מבחינה היסטורית](#), תושבי שכונות מסוימות, ובפרט שחורים, ילידים ולא-לבנים אחרים, לא הוכללו **[בתהליך התכנון והחלוקה המחודשת לאזורים](#)**. הדרת אנשים מתהליכי התכנון אינה צודקת וגורמת לבעיות. פירוש הדבר הוא שקולותיהם אינם נשמעים וצרכיהם אינם מקבלים מענה.

אלפי שנים לפני שאורגון
הפכה לטריטוריה
מוגדרת, היה חבל ארץ
זה ביתם של למעלה
מ-60 שבטים, שדיברו
18 שפות לפחות והיו
מפוזרים בין מאות כפרים.

אולם, בראשית העשור השני של המאה ה-19, ביתם של העמים הילידיים נלקח מהם כתוצאה מהמלחמה והמחלות שהביאו איתם המהגרים הלבנים לאזור. אף כי אדם שחור בשם מרכוס לופז הגיע לאזור הפסיפיק נורת' וסט ב-1788, על שחורים אחרים נאסר להתיישב באזור עוד לפני שאורגון הפכה לטריטוריה מוגדרת. החוקה המקורית של מדינת אורגון אסרה על שחורים להתיישב בשטח המדינה, עד ששונתה ב-1926. הסופר מאט נובאק מציין כי אורגון הייתה "אוטופיה לבנה".

ב-1844 היו בחלק מערי אורגון "חוקי שקיעה", שמשמעותם היא שרק לבנים הורשו לגור בערים אלה, וכל מי שאינו לבן עור נדרש לעזוב את העיר לפני שקיעת השמש. החוקים נאכפו באמצעות הפחדה, הצלפות שוט וצורות נוספות של אלימות.

לארצות הברית היסטוריה ארוכה של גזענות ושל אפליה כנגד אנשים לא לבנים. מההיסטוריה, מהמערכות ומקווי המדיניות של אורגון ושל העיר פורטלנד ניתן ללמוד על האופן שבו הגזענות עיצבה את העיר. תכנון ומדיניות מוטים גזעית מנעו מאנשים לא לבנים לבנות קהילות בפורטלנד ובסביבותיה, והם אחת הסיבות לכך שפורטלנד כונתה במשך שנים רבות "העיר הלבנה" הגדולה ביותר בארה"ב.

שלוש רשויות המדינה המשיכו לשלול משחורים, מתושבים ילידיים ומאנשים לא לבנים אחרים את ההזדמנויות הפתוחות בפני לבנים. דורות של בני אדם חיו ללא חופש, שוויון וצדק. במילים אחרות, כל הפעולות הבאות היו חוקיות ללבנים בלבד: קבלת אדמות של אנשים ילידיים בחינם; בניית בית; השתתפות במערכות השלטון המדינתיות והעירוניות; זכות הצבעה; מתן עדות בבית המשפט; וגישה לבתי הספר הציבוריים. גם נישואים בין גזעיים היו מחוץ לחוק.

זה היה ההקשר שבו פורטלנד הפכה לעיר, שמונה שנים לפני שהטריטוריה של אורגון הפכה למדינה. חוקת אורגון ושלוש רשויות המדינה, הרשות המחוקקת, הרשות והשופטת והרשות המבצעת, העניקו חירות זכויות בעיקר לגברים לבנים, וכן זכויות מוגבלות לנשים לבנות. כבר בראשית דרכה חוקקה פורטלנד חוקים (צווים)

ומערכות שהגבילו את גישתם של שחורים, ילידים ואנשים לא לבנים אחרים לעושר, לחינוך, לתעסוקה, לבעלות על קרקע ולדירה. האפליה על בסיס גזע, צבע ותרבות פגעה וממשיכה לפגוע בדורות של בני אדם, ועל הנזק שנגרם לקהילות אלו, ובמיוחד לשחורים, לא ניתן יהיה לעולם.

החלום

זהו סיפורה של משפחה שחורה אחת שהשפיעה באופן חיובי על ההיסטוריה הגזענית של התכנון העירוני בעיר פורטלנד — שבמרכזו

האופן שבו משפחה זו הצליחה להתמקד בהגשמת חלומה חרף אכזבות העבר.

© 2019 The Authors

1 חוקי ג'ים קראו אילצו את בני משפחת דייוויס לעזוב את דרום ארה"ב בשנות ה-40 של המאה ה-20. הם נסעו ברחבי אריזונה בחיפוש אחר חירות ועצמאות ואחר הזכות לפעול למען השגת מטרותם: בעלות על רכוש משל עצמם ויצירת מקורות פרנסה עבור משפחתם המורחבת. בזכות מאמציה הצליחה משפחת דייוויס להשפיע על התכנון העירוני ולצבור כוח בקהילה.

2

באריזונה עבדו בני משפחת דייזיס

בתור "קבלני כותנה", אולם הם התמחו גם במקצועות הבנייה, לרבות ארכיטקטורה והנדסת מבנים. "מאמא ג'וליה" כפי שהיא כונתה בחיבה, קנתה נכסים שהיא סברה שיש להם פוטנציאל גדול לפיתוח.

3

בתמורה ל-\$20,000 היא קנתה

מגרש שעליו שני מבנים. בחלקו הקדמי של המגרש ניצב בניין הכולל שבע דירות, ובחלקו האחורי עמד בית קטן בן קומה אחת.

4

אף כי בשני המבנים היה צורך להשקיע

עבודה רבה, למשפחת דייזיס היו הכישורים הדרושים לבניית בניין מהמסד עד הטפחות. המשפחה התכוונה לחיות בבית הקטן בעודה משפצת את הבניין הגדול, כדי שבסוף התהליך יהיו לה שבע דירות להשכרה. כשהיא מלאת ציפיות, הגישה משפחת דייזיס את תכנית הבינוי ואת הבקשה להיתר בנייה לאישורה של עיריית פורטלנד.

5

בני המשפחה סמכו על כך

שהעירייה ביטלה זמן לא רב קודם לכן את מדיניות הדיור והשימוש בקרקעות העוינת לשחורים, והיו בטוחים שהתכניות שהגישו יאושרו והיתר הבנייה יתקבל.

חוק הדיור ההוגן (Fair Housing Act) התקבל ב-1968 במטרה למנוע אפליה על בסיס גזע, מוצא לאומי ודת.

החוק הרחיב חוקים קודמים ואסר על אפליה בנושאי מכירה, השכרה ומימון של דיור על בסיס גזע, דת, מוצא לאומי, מין וכן (בנוסף המתקון) מוגבלות ומצב משפחתי.

חלום ושברו

"מאמא ג'וליה" גילתה עד מהרה כי אף שקווי המדיניות הרשמיים השתנו מספר עשורים קודם לכן, במציאות רבים מקווי המדיניות והגישות הגזעניות לא השתנו. החלום לשיפוץ בניין הדירות התרסק; העיר דחתה את תכניתיה של משפחת דיוויס ואת בקשותיה לקבלת היתרים.

משנות ה-40' ועד לשנות ה-90' של המאה ה-20, עריית פורטלנד השיתה קנסות מכוונים על בעלי בתים שחורים במטרה להילחם ב"בליה העירונית" לכאורה.

לפורטלנד היסטוריה ארוכה של פרקטיקות גזעניות של שימוש בקרקע אשר יצרו והעצימו את ההפרדה הגזעית ואת אי-השוויון. עם הדוגמאות המוקדמות לכך ניתן למנות את החלוקה המדירה לאזורים (Exclusionary Zoning), תקנות מגבילות על בסיס גזעי ו-Redlining.

בין שתי ערים: צפון/צפון-מזרח פורטלנד לעומת דרום מערבה

כיצד השכונה שבה אנו מתגוררים משפיעה על אפשרותנו להשתתף בתהליך התכנון האורבני?

הבה נראה את השוני בין חווייתם של תושבי צפון/צפון-מזרח פורטלנד לזו של תושבי דרום מערב העיר עקב התכניות שיושמו בעבר.

תכנית הפיתוח הקהילתית של דרום-מערב העיר (2000) שימרה את ההגדרה של חלק ניכר מהאזור כמיועד לבתים פרטיים לטובת תושבי דרום-מערב העיר, שנטו להיות משכילים, בעלי הכנסה גבוהה יותר, בדרך כלל לבנים, ונהנו מגישה משופרת למשאבים ולכלים, כגון עמותות שכונתיות שאפשרו להם להתארגן ולהשתתף בשימועים ציבוריים.

ב-1996 הכינו גורמי התכנון טיוטה לדיון של מפת חלוקה לאזורים (Zoning). טיוטה זו כללה שינוי ייעוד של אזורים נרחבים שהתאפיינו בבתים חד-משפחתיים ובצפיפות אוכלוסייה נמוכה. קהילת דרום-מערב העיר זעמה וקיבלה הזדמנות להציע מפות חלוקה לאזורים משלה.

התכנית הסופית הייתה שונה באופן דרסטי מהתכנית הראשונית. מרבית האזורים שכללו בתים חד-משפחתיים שמרו על ייעודם זה, והוגדר עיבוי מסוים של האוכלוסייה לאורך הצירים הראשיים, אם כי השינוי שתוכנן היה משמעותי הרבה פחות בהשוואה לתכניות הקהילתיות הקודמות.

התכנית הקהילתית של ALBINA (1993) הייתה תכנית הפיתוח הקהילתית הראשונה מחוץ למרכז העיר (Central City). היא כללה חלקים נרחבים של צפון/צפון-מזרח פורטלנד, מקום מגוריהן ההיסטורי של קהילות שחורות.

באמצעות תכנית Albina ניסתה העירייה לטפל בהזנחתה המתמשכת את האזור מבחינת הקצאת משאבים, וזאת על ידי האצת הפיתוח הכלכלי שלו, הבאת השקעות וביצוע שיפורים. תכנית זו שימשה עבור העירייה כבסיס לייעוד מחדש (Zoning) של חלקים נרחבים של האזור, שהתאפיינו בבתים חד-משפחתיים, והגדרתו כאזור בצפיפות גבוהה, על מנת לסייע לעמוד ביעדי הצמיחה של העיר. צירים מרכזיים כגון N., Vancouver Avenue N. Interstate ו-N. Williams הוגדרו כבעלי הצפיפות הגבוהה ביותר, מה שגרם לאוכלוסייה בהם לגדול בקצב מרקיע שחקים. תכנית Albina הכינה את הקרקע לתהליך ג'נטריפיקציה ועקירת התושבים השחורים מהמקום שנים מאוחר יותר. תוצאת התכנית הייתה ג'נטריפיקציה מואצת ושינוי ההרכב הגזעי של האזור בשנות ה-90 של המאה ה-20.

תכנית ההתחדשות העירונית בציר

INTERSTATE (2000) (ICURA) הביאה לעקירה נוספת של תושבי פורטלנד שחורים מהאזור שעליו חלה התוכנית, כאשר למעלה מ-4,000 משקי בית (10,000 תושבים שחורים) נאלצו לעזוב את ביתם בין השנים 1990 ו-2016.

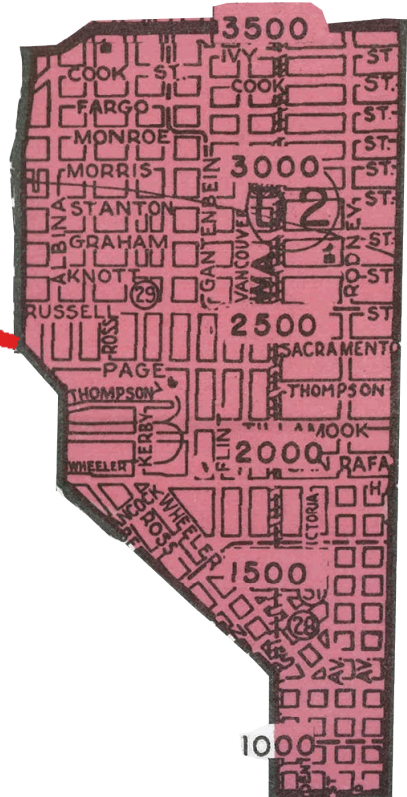
העירייה קידמה השקעות לאורך Interstate Avenue בצפייה להקמת קו חדש של רשת הרכבת הקלה MAX הפועלת בעיר. היות שמקורות המימון להתחדשות העירונית אזלו, העירייה העלה מיסים לצורך מימון הפרויקט. העירייה נתנה עדיפות למימון מקומי של קו ה-MAX ונמנעה מליישם יעדים וקווי מדיניות המכוונים למניעת עקירת התושבים.

**"מאמא ג'וליה", סבתו של האמן
המקומי קליאו דייזיס ג'וניור, חוותה היטב
את היחס השלילי לשחורים בפורטלנד.
הנכס שהיא קנתה "סומן באדום" (כבלתי
ראוי למגורים), וכל המאמצים להציל את
הבניין מהרס עלו בתוהו.**

משפחת דייזיס אולצה לא רק לוותר על
הבעלות על הבניין, שנהרס על ידי קבלן,
אלא גם לשלם לקבלן על עבודתו, וכן
לספוג את תשלום האגרות המנהליות
הנוספות שגובה העירייה.

משפחת דייזיס גילתה כי עיריית
פורטלנד דבקה עדיין בפרקטיקות
ובגישות הגזעניות שלה בכל הנוגע
לתכנון אורבני. פרקטיקות של הפחתה
בערך נכסים היו בשימוש נרחב ביותר
בשכונות שבהן חיו שחורים, כגון שכונת
אלבינה (Albina). ההזדמנויות שהיו
פתוחות בפני תושבי שכונות אלה
הוגבלו באופן קיצוני, ולכן קנייה, מכירה
או שדרוג של הנכסים היו כמעט בלתי
אפשריים.

ב-10 באוקטובר 1991 נאלצה משפחת
דייזיס להיאבק על רכושה פעם
נוספת. עיריית פורטלנד הגישה תלונה
בהתבסס על צו מס' 422 של מחוז
מולטנומה.

לצו זה תשעה סעיפים, והוא מתיר למשטרת פורטלנד להחרים רכוש מכל אדם המעורב בפעילות בלתי חוקית במחוז מולטנומה (במקרים מסוימים, ללא הליך משפטי).

בסיוע עורך דין הצליחה "מאמא ג'וליה" לנצח במאבק המשפטי ולשמור על הנכס עם זאת, 2.5 מיליוני דולרים של שכר הדירה הפוטנציאלי, שהיו אמורים לסייע בבניית העושר הבין-דורי של משפחת דייוויס, אבדו לבלי שוב במשך השנים הללו.

בני משפחת דייוויס עמדו על שלהם בפני הרשויות והצליחו לשמור על רכושם, אך אין זה הסיום האופייני של מצבים מעין אלה.

מהו "עושר בין-דורי" וכיצד הוא מנציח אי-שוויון?

עושר בין-דורי הוא כל סוג של נכס, מזומנים, קרן השקעות, או רכוש שמשפחות מעבירות בירושה לילדיהן או לנכדיהן.

בשל הגזענות המערכתית, היה קשה מאוד לשחורים אמריקאים לצבור עושר בין-דורי.

דו"ח של המכון לשוויון כלכלי בבנק הפדרל רזרב בסיינט לואיס גילה כי בעוד שהמשפחה הלבנה הטיפוסית מדור ה-Y מחזיקה בעושר של כ-\$88,000, למשפחה השחורה הטיפוסית המקבילה יש רק כ-\$5,000 ובעוד שכשני שלישים מהלבנים בני דור ה-Y הם בעלי בתים, פחות משליש מבין השחורים בני הדור ה-Y מחזיקים בבית בבעלותם.

העיתונאית זוכת פרס פוליצר **ניקול האנה-ג'ונס** תיארה זאת באופן הבא: **"משחורים נמנעה הגישה למכללות, לתיכונים ולמשרות מכניסות יותר.** וכאשר שחורים הצליחו לקבל מעט קרקע או לבנות עסק, לעיתים קרובות עסקיהם נשדדו, נשרפו או נהרסו".

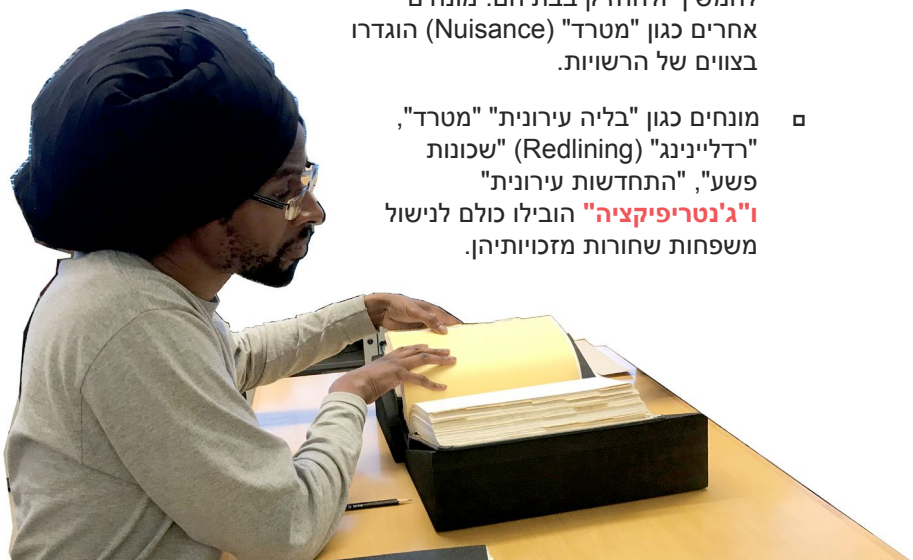
בראשית 2018, קיבלו קליאו דייויס ג'וניור ואשתו קאיין טלטון-דייויס **משרות של "שהות אמנים" (רזידנסי) מרכז הארכיונים והתיעוד של פורטלנד**. במהלך שהותם ערכו בני הזוג מחקר ועברו על רשומות, שטרי מכר ושטרי קניין ישנים, וכן על פרוטוקולים, מסמכי מדיניות ומסמכי תכנון עירוני של מועצת העיר פורטלנד.

עבודתם של קליאו וקאיין במסגרת שהות האמנים שלהם בארכיונים של עיריית פורטלנד הניבה תוצאות מעל ומעבר למצופה. השעות הרבות מספור שהם הקדישו למחקר עוררו בהם את הרצון להמשיך ולאסוף מידע על התכנון והתהליכים הגזעניים שכוונו באופן ספציפי כנגד אנשים שחורי עור. המחקר חשף באופן ברור כי נעשה ניסיון מתמשך ומכוון מאוד למנוע משחורים לקנות בתים ולהחזיק בהם.

■ **Redlining** הייתה הפרקטיקה ששימשה למנוע משחורים לרכוש נכסים במקומות שהם עשויים היו לבחור בהם. תקנות מסוימות קבעו במפורש כי שחורים אינם רצויים ואינם מורשים לקנות נכסים בחלקים מסוימים של העיר. פרקטיקה של "הלוואות חמסניות" (Predatory Lending) אילצה אותם לשלם מחירים ושיעורי ריבית גבוהים יותר בעת קניית נכסים. מוסדות הלוואה רבים לא הלוו כסף לשחורים כלל. אם אדם שחור כבר החזיק בבית וביקש למוכרו, ערך הנכס הוערך בהערכת חסר. זאת ועוד, עצם מיקום הנכס באזור מגורים של שחורים הוריד מערכו. העירייה הזניחה ("השקעה שלילית") את האזורים שבהם התגוררו שחורים.

■ הרשויות הסתמכו על מסמכי מדיניות מיוחדים שאפשרו לשלול משחורים זכויות שונות. **"בליה עירונית" (Blight)** היה מונח ששימש למנוע משחורים את האפשרות להמשיך ולהחזיק בבתיהם. מונחים אחרים כגון "מטרד" (Nuisance) הוגדרו בצווים של הרשויות.

■ מונחים כגון "בליה עירונית" "מטרד", "רדליינינג" (Redlining) "שכונות פשע", "התחדשות עירונית" ו"**ג'נטריפיקציה**" הובילו כולם לנישול משפחות שחורות מזכויותיהן.

בליה עירונית (Blight)

הגדרה שניתנה למצב המאפיין אתר, מבנה או אזור, הגורם להם ו/או לאזורים הסמוכים להם להיחשב כלא אטרקטיביים, כ"מטרד" או כמושפעים באופן שלילי מתושביהם. מונח זה משמש לעיתים קרובות כצידוק לעקרית תושבים שחורים ולא-לבנים אחרים מבתיהם.

Downzoning

שינוי ייעוד של אזור באופן המפחית את העצימות והצפיפות של הפיתוח המותר בו. המונח ההפוך הוא Upzoning.

השקעה שלילית (Divestment)

מצב שבו משקי בית ועסקים נאלצים לעזוב שכונה כנגד רצונם בשל עליית ערך השוק, מחירי השכירות, או שינויים ביכולת השכונה לספק צרכים בסיסיים – במקרה של משקי בית, או שחיקת בסיס הלקוחות המסורתי – במקרה של עסקים.

ג'נטריפיקציה

תהליך של שינוי בשכונה שסבלה מהזנחה היסטורית בהקצאת משאבים ("השקעה שלילית"), המורכב משינוי כלכלי כתוצאה מהשקעות בנדל"ן ומעבר של תושבים מבוססים יותר לשכונה, ומשינוי דמוגרפי – לא רק ברמת ההכנסה של התושבים, אלא גם ברמת ההשכלה או בהרכב הגזעי שלהם.

חלוקה לאזורים על בסיס הדרה גזעית (Racial Exclusionary Zoning)

זהו סוג של חלוקה מדיירה לאזורים, במקרה זה על בסיס גזע. פרקטיקה זו התנהלה באמצעות צווים (חוקים), אשר הקצו אזורי מחייה נפרדים למשפחות שחורות. הצווים אסרו על אנשים שחורי עור לקנות בתים באזורים שבהם הלבנים היו רוב.

Redlining

פרקטיקה מפלה שבמסגרתה בנקים וחברות ביטוח, וכן ענפים נוספים, מסרבים או מגבילים מתן הלוואות, משכנתאות וכיסוי ביטוחי באזורים גאוגרפיים ספציפיים המתאפיינים בריכוזי אוכלוסייה של שחורים, ילידים ואנשים לא לבנים אחרים.

סימון באדום (Red-tagging)

חלק ממערכת של סימון בצבעים הנהוגה בארצות הברית, אשר משמשת לסיווג מצבו הכללי של בניין. החל מצבע אדום שפירושו שהבניין מסוכן לשימוש וכלה בצבע ירוק שמצוין כי הבניין ניזוק אך במעט או לא ניזוק כלל.

תקנות מגבילות (Restrictive Covenants)

רשימת התחייבויות שרוכשי נכסים חייבים לקבל על עצמם, בכלל זה הצבעים שמותר לצבוע בהם את הבתים מבחוץ וסוגי העצים שמותר לנטוע בחצרות; סעיפים נפוצים בתקנות אלה חייבו בלי בתים להימנע מלמכור או להשכיר את בתיהם לשחורים, לילידים או לאנשים לא לבנים אחרים.

Upzoning

שינוי ייעוד של אזור באופן המגדיל את העצימות והצפיפות של הפיתוח המותר בו. המונח ההפוך הוא Downzoning.

התחדשות עירונית (Urban Renewal)

פעולה או תהליך כוללים ורחבי היקף של החלפת הבתים והתשתיות הציבוריות הנחשבים לתת-תקניים או מיושנים. לתוכניות התחדשות עירונית יש לעיתים קרובות השפעה בלתי פרופורציונלית על אוכלוסייה מבוגרת, על מיעוטים גזעיים ועל אנשים החיים בעוני.

לעיתים קרובות, התושבים באזורים העוברים התחדשות עירונית נאלצים לעזוב או אינם יכולים להרשות לעצמם לגור באזורים שחודשו (עקב מיסים או דמי שכירות גבוהים יותר) ולכן נעקרים ממקומם ומוחלפים על ידי אנשים עשירים יותר בתהליך המכונה ג'נטריפיקציה.

בית מא
(house)

לקליאו וקאיין נודע על הצורך של עיריית פורטלנד למצוא שטח אחר כדי להעביר אליו בניין שנמצא בקרבת ביתם. הם ראו בכך הזדמנות שתאפשר לעירייה ולבני משפחת דייויס להגיע להסכם שיועיל לשני הצדדים!

לאחר שהתנסו בכוח שיש לשתוף מידע ולעבודה עם קהילות, החלו קליאו וקאיין להשתמש במחקר שביצעו בשהות האמנים (רזידנסי) שלהם כדי לעבוד יחד עם צוות המשרד לתכנון ולקיימות בעירייה.

שיתוף פעולה זה הביא לכך שעיריית פורטלנד החלה להכיר בנזק שהמדיניות והפרקטיקות שלה הסבו לקהילות השחורות בצפון-מזרח העיר. בתגובה למחקר של דייויס ולעדויות שנמסרה במועצת העיר, ראש העיר ווילר (Wheeler) התנצל באופן רשמי בפני משפחת דייויס.

העירייה גם הסכימה להעתיק את

מיקומו של בית מאין אל הנכס של

משפחת דייויס מכוח צו מס' 189350

וויתרה על התשלום בגין העברת הבית על סך \$40,000.

קליאו וקאיין השתמשו

בכישורים שרכשו

במהלך עבודתם

בארכיון של עיריית

פורטלנד ובעבודתם

המשותפת עם צוות

העירייה. הם השיבו

מלחמה, והם ניצחו.

בית מאיו (Mayo House) הוא מבנה היסטורי שנבנה על ידי מרטין ניקולס מאיו בשכונת אליוט בפורטלנד. הוא ידוע בכך שהוא הועתק ממקומו ב-1912, ב-1930 ושוב ב-2019 כדי למנוע את הריסתו בשל הצורך לפנות שטח לפרויקטים חדשים של בינוי. הבית בנוי בסגנון הארכיטקטוני של המלכה אן (Queen Anne).

קליאו דייוויס פועל לשינוי הייעוד של המבנה כדי שישמש כאתר לתיעוד האמנות וההיסטוריה המקומית ויהיה פתוח לציבור הרחב.

לינו
(Mayo H

המערכת הגזענית עוברת שינויים מפני שאנשים דוגמת קליאו וקאיין מנצלים את הידע ואת הכישורים שלהם כדי לדרוש דין וחשבון מהרשות המקומית ולחייבה להוכיח שהיא משרתת את כל האוכלוסיות בצורה הוגנת וצודקת.

הם שיתפו את ממצאיהם מבעד למשקפי האמן, ויצרו את "[Blightxploitation](#)", תערוכה המתארת את פרקטיקות התכנון הגזעניות ואת כושר העמידה של השחורים נגדן לאורך ההיסטוריה בשיתוף עם [Black Williams Project](#).

העתיד

לכל הקבוצות צריכה להיות

נציגות אותנטית בשולחן המתכננים ומקבלי ההחלטות. הנציג/ה האותנטי/ת צריך להיות חבר בקהילה שהוא מייצג. הוא צריך להיות אדם שחי ומבין את התנאים ואת הצרכים של הקהילה וניחן בידע הרלוונטי לנושא הנידון. הנציג מרכז את האפשרויות השונות המועלות על ידי החברים האחרים בקבוצה שהוא מייצג ודן בהן איתם.

הקבוצה Albina Vision Trust (AVT)

היא דוגמה לארגון המכיר את ההיסטוריה ומעצב את העתיד בשיתוף עם חברי הקהילה. את הארגון מובילות היו"ר רוקאיה אדמס והמנכ"לית ווינטה יוהנס, בהנחיית חבר נאמנים ומועצת מנהלים המורכבים ממנהיגי הקהילה. מטרתו היא לבנות מחדש חלק משכונת Lower Albina שבפורטלנד וליצור עוגן לקהילה השחורה של העיר, מקום שיהיה מסביר פנים ומזמין לא רק עבור תושבים שנעקרו מבתיהם, אלא גם עבור תושבים חדשים. מדובר בחזון בן 50 שנים שמתאפיין במורכבות רבה. AVT מתכוונת לפעול להגשמת אסטרטגיה המושתתת על פיתוח נכסי הקהילה והבעלות על דל"ן, מה שיעניק לה רמת שליטה על הפרויקט שלא הייתה מתאפשרת אילו מפתחים פרטיים מרובים היו פועלים כל אחד בנפרד.

חובה עלינו להבין את העבר ואת ההווה לפני שנוכל לדון בעתיד.

ישנה חשיבות לעובדה שאותן הקהילות אשר סבלו מהדרה, פגיעה, דיכוי ואפליה במשך כמעט מאתיים שנה מעורבות היום בבנייה מחדש של מערכות הוגנות ושוויוניות המבטיחות צדק לכל.

כל תושבי העיר פורטלנד יכולים להיות מעורבים בהפיכתה לעיר שבה יוכלו הכל לחיות, ללמוד, לאהוב ולשגשג. גם בתוך הקהילות של הגזעים השונים קיים מגוון של קולות וצרכים שראוי להישמע (למשל, היות אדם בעל סטטוס של מהגר, גיל, נטייה מינית, רקע תרבותי, ביטחון כלכלי, מצב הדיור של האדם, מערכות אמונות וכו').

יש מי שנפגעו באופן אישי מהזנחה ("השקעה שלילית"), מהבטחות שווא לסיוע בהעסקת מקום המגורים או במימוש הזכות לחזור למקום המקורי, מבעיות בלתי פתורות ומהבטחות שהופרו. במסגרת המטרה וההשפעה של ההחלטות שמתקבלות יש להביא בחשבון את הצרכים של כל החברים בקהילתנו המגוונת.

הלקחים

שהופקו

תהליכי תכנון עירוני הם נחוצים ואפקטיביים, אך עלולים גם להיות מזיקים עבור מי שהודרו מהם.

התנצלותה של העירייה בפני משפחת דייזיס הייתה צעד חיוני בדרכה להכרה בהשפעותיה השליליות על הקהילה השחורה של פורטלנד, אולם נותרה עוד עבודה רבה בעניין זה.

על ידי ריכוז המשוב והמידע המתקבלים מהקהילה, העירייה יכולה להשיג תוצאות שוויוניות יותר.

■ **אדם יחיד** מסוגל להשפיע על קווי המדיניות של העירייה ולחולל שינוי חיובי בעיר כולה.

■ **תכנון אורבני**, לרבות תכנון השימוש בקרקע ותכנון תחבורה, מים וסביבה, עלול לגרום לתוצאות בלתי מכוונות אשר פוגעות בקהילות.

■ **העירייה** יכולה לשפר את השירותים הניתנים לתושבי פורטלנד על ידי ריכוז הניסיון והסיפורים שנצברים בקהילה ושיתוף פעולה ישיר עם הקהילה.

■ **אמנים** יכולים למלא תפקיד חשוב בהסברת תפקידם של אנשים יחידים בתהליך קבלת ההחלטות של העירייה והאופן שבו ניתן להגות פתרונות יצירתיים.

גלו מעורבות ובטלו את המחסומים בינינו!

- ניהול עירוני מכיל יותר אפשרי כאשר כל הקהילות יכולות להשמיע את קולן בהחלטות שמשפיעות עליהן; אבל מאיפה מתחילים?

למדו על מבנה הממשל של עיריית

- פורטלנד: מערכת הממשל הנוכחית של פורטלנד מכונה "ממשל מבוסס ועדה". חמשת חברי מועצת העיר משרתים כמחוקקים וכאדמיניסטרטורים של סוכנויות ממשל נפרדות (המכונות "משרדים"). כל אחד מחברי המועצה מפקח על מספר משרדים כאלו.

השתתפות בישיבות המועצה: הביעו

- את קולכם! מדי יום רביעי מתקיימות ישיבות המועצה באולמות העירייה. ישיבות אלו פתוחות לציבור וכוללות זמן שבו הקהל רשאי להביע את דעתו ולהעלות רעיונות.

הצטרפות לגוף מיעוץ: אחת הדרכים

- להביע את דעתכם ולהשפיע היא הצטרפות לגוף מיעוץ. קיימים למעלה מ-65 גופים מיעוץ בעיריית פורטלנד, הפועלים במגוון נושאים, החל מאתרים היסטוריים ועד למימון קמפיינים ציבוריים.

הצבעה: אם אתם בני 18 ומעלה, תושבי

- אורגון ואזרחי ארה"ב, יש לכם זכות הצבעה באורגון. תודות לחוק שנחקק באורגון ומאפשר להירשם להצבעה בבחירות גם במשרד הרישוי (Motor Voter Act), כל אזרח שמוציא או מחדש תעודת זהות או רישיון במשרד הרישוי (DMV) נרשם גם אוטומטית להצבעה! באפשרותכם לעדכן את הרשמתכם להצבעה ולקבל מידע על הבחירות הבאות על-ידי ביקור באתר הבחירות במחוז מולטנומה.

מרכז הארכיון והתיעוד של פורטלנד (PORTLAND ARCHIVES & RECORDS CENTER)

הוא המקום שבו נשמרים המסמכים ההיסטוריים של עיריית פורטלנד. משרדי המרכז הם חלק ממשרד מבקר העירייה העצמאי, ומטרתם היא לסייע להבטיח כי תושבי פורטלנד ייהנו מממשל עירוני פתוח המחויב בדיון וחשבון על-ידי מתן גישה ציבורית לרשומות העירייה.

הארכיונים של העיר פורטלנד יצר בשיתוף פעולה עם מועצת התרבות והאמנות האזורית את פרויקט שהות האמנים (רזידנסי) המזמין אמנים לבחון את הרשומות ההיסטוריות של עיריית פורטלנד מבעד למשקפי האמן.

השהות מאפשרת לאמנים לצאת לחקירה מעמיקה של תפקיד הארכיון בחברה ומה הוא מייצג בה ויוצרת מרחב לביטוי של הבנת מושג הארכיון.

ארגונים שכדאי לעקוב אחריהם:

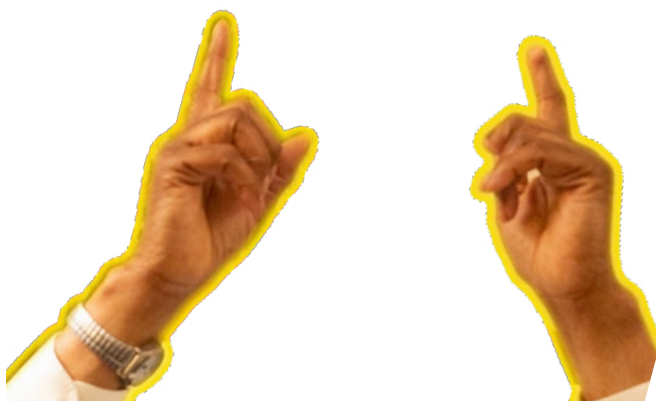
- A Black Art Ecology of Portland
- Albina Vision Trust
- Black and Beyond the Binary
- Imagine Black
- Nat Turner Project
- Ori Gallery

מדיה לצפייה:

- Root Shocked
- OPB: Local Color
- OPB: Jazz Town
- KGW: History of Portland's Albina Neighborhood (1967)
- KGW: Albina 1980

מקורות

- עיריית פורטלנד, המשרד לתכנון ולקיימות: [ההקשר ההיסטורי של תכנון גזעני](#)
- [מרכז הארכיונים והתיעוד של פורטלנד](#)
- נשיונל ג'אוגרפיק: המאמר: "[בעבר אורגון החרימה שחורים לפי חוק. האם המדינה התגברה על עברה הגזעני?](#)"
- החברה ההיסטורית של אורגון (Oregon Historical Society): [תמונות של אפריקאים-אמריקאים מפורטלנד](#) מאת קימברלי מורלנד
- OPB: [פורטלנד שואפת לשמר את מאיו האוס](#)
- [גן עדר מוזר: היסטוריה של השחורים באורגון 1788-1940](#) מאת אליזבת' מקלאגן
- [Looking Back in Order to Move Forward: An Often-Untold History Affecting Oregon's Past of US Racial, Immigration and Educational History](#) מאת אליזבת' מקלאגן – Oregon School Board Association
- Portland Business Journal: "[חזון נועז לבנייה מחודשת. איחוד ותיקון עוולות העבר באלבינה](#)"
- המכון לממשל מקומי: [מונחון בנושא שימושי קרקע ותכנון](#)
- Brentin Mock עבור Bloomberg CityLab: [המשמעות של בליה עירונית \(Blight\)](#)
- למידה למען צדק: [אוצר מילים שנערך על פי "צבע החוק: יצירת קהילות המבוססות על הפרדה גזעית"](#)
- פרויקט העקירה העירונית: [מהי ג'נטריפיקציה](#)
- עיריית פורטלנד, המשרד לתכנון ולקיימות: [תוכנית הפעולה למניעת עקירת תושבים, דוח ההקמה](#)

**מגזין זה הופק על-ידי המשרד לחיים קהילתיים ואזרחיים
והמשרד לתכנון ולקיימות בעיריית פורטלנד.**

נכתב ונערך על-ידי

קליאו דיוויס קאין טלטון דיוויס,
וקרולין מ. לאונרד

תודה מיוחדת ל:

Diana Banning ·
Kristin Calhoun ·
Ryan Curren ·
Cleo Davis Sr ·
Kayin Talton Davis ·
Mary Hansen ·
Jena Hughes ·
Love Jonson ·
Leslie Lum ·
Winta Yohannes ·

פותח על-ידי

Pollyanne Birge
עיריית פורטלנד המשרד לחיים קהילתיים
ואזרחיים (Office of Community & Civic Life)

Gaby Jenkins

עיריית פורטלנד
המשרד לתכנון ולקיימות

Perla Sitcov

עיריית פורטלנד
המשרד לחיים קהילתיים ואזרחיים

עיצוב:

Sharita Towne

*הערות שוליים לתמונות המגזין [כאן](#)

מוקדש ל:

"מאמא ג'וליה" דיוויס ומאמציה העיקשים
לשגשוג באמצעות הישגים משפחתיים ובניית
עושר שחור בקרב קהילת אלבינה.

OFFICE OF
Community
& Civic Life

THE BUREAU OF
**PLANNING &
SUSTAINABILITY**

Regional Arts &
Culture Council

PORTLAND
CITY AUDITOR
Archives & Records
Management